

Trónok harca élőben: bizserget a másfél méternyi vas a kézben

Hosszúkardot vettünk a kezünkbe, és megnéztük, mit tudunk kezdeni vele. Az edzésen eszünkbe jutott a Trónok harca és a Hegylakó-sorozat, lelkileg és testileg is hatott az erőpróba.

Lehet másfél méter vagy kicsit kevesebb, lehet másfél kiló vagy kicsit több – hosszúkardot fogni a kézbe bizsergető és izgalmas élmény, amit átjár valami mélyről jövő emberi emlék: a védekezés és a támadás ősidőkből bennünk gyökerező ösztöne.

Csattan a fém

Automatikusan hátrálok, amikor felém vág a kard. Elsőre nem kell túl nagy mutatványra gondolni: megtanulunk néhány alapállást, támadunk, védekezünk kicsit, de azért csattan a vas, és csillog a penge, egy rossz döntés vagy egy hibásan kivitelezett mozdulat után akár sérülhetnénk is.

Megtanulsz győzni, veszíteni, átlépni vagy épp megtalálni a határaidat, alázatosnak lenni, ha beleveted magad a hosszúkardvívás és a középkori harcművészetek világába, tudjuk meg Horváth Csabától, az Ars Ensis Lovagi Kör és Kardvívó Egyesület szegedi oktatójától.

Megküzdenek magukkal

Megkérdezzük, mit változtat a mindennapokon, ha valaki egy ilyen sport mellett kötelezi el magát. – Megtanít megküzdeni magaddal és másokkal is. Tükröt tart, mutat egy képet a saját képességeidről, erőnlétedről – mondja. A kérdésre pedig, hogy mit gondol róla, nehezebb-e ma férfinak lenni, mint évszázadokkal ezelőtt, így válaszol: – Bár a társadalom, a gazdaság alapjaiban megváltozott, sok tekintetben mégis nagyon hasonlóak az elvárások a férfiakkal szemben. De megváltoztak a megküzdési technikák is. Kevesebb fizikai erőszak ér, verbális viszont annál több, utóbbi pedig nem feltétlenül annyira a férfiaknak fekvő terep.

Nem folyik a vér

Ez persze nem azt jelenti, hogy egy ilyen edzésen csupa dühös férfi csépelné egymást, veszélyes fegyverekkel.

Ahogy az a harcművészetek esetén elvárható, szigorú szabályok szerint küzdenek. Alapvető, hogy mindenki tiszteli az ellenfelét, és engedelmeskedik az oktatójának. Valamint nem káromkodik. Utóbbi egyenesen tilos. – Ha valaki a nyelvét sem tudja fékezni, akkor hogyan várhatnánk el tőle, hogy kordában tudja tartani magát, és nem okoz sérülést az ellenfelének? – ad magyarázatot Horváth Csaba, és újra kiemeli, az, hogy a vívás lehetőséget biztosít ahhoz, hogy a mélyen gyökerező küzdeni vágyást kiélje az ember, nem azt jelenti, hogy itt mindent szabad.